

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **S.**, so sídlom v P., zastúpeného JUDr. V. S., advokátkou v P., proti odporcovi **J. V.**, bývajúcemu v P., **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16 C 104/2006, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 17. decembra 2009 sp. zn. 11 Co 78/2008, 11 Co 79/2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove zo 17. decembra 2009 sp. zn. 11 Co 78/2008, 11 Co 79/2008 vo výroku, ktorým pripustil späťvzatie návrhu, zrušil rozsudok Okresného súdu Prešov zo 6. mája 2008 č.k. 16 C 104/2006-145 a konanie zastavil a vo výroku o trovách konania **z r u š u j e** a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov rozsudkom zo 6. mája 2008 č.k. 16 C 104/2006-145 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 15 000 Sk (497,91 €) do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Konanie o protinávruhu (odporcu) zastavil (§ 96 O.s.p.) a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že odporca ako štatutárny orgán navrhovateľa zaplatením faktúr č. X. z 29. januára 2005 vo výške 8 500 Sk (282,15 €) a č. X. z 18. apríla 2005 vo výške 6 500 Sk (215,60 €), na čo nemal oprávnenie, spôsobil navrhovateľovi škodu v celkovej výške 15 000 Sk (497,91 €). Škodu však nespôsobil tým, že uhradil notárovi JUDr. Č. sumu vyúčtovanú faktúrou č. X. vo výške 5 712 Sk (189,04 €) za spísanie zmluvy, lebo uzavretie zmluvy (o výstavbe bytov) odsúhlasilo zhromaždenie navrhovateľa a na jej podpísanie udelilo odporcovi plnú moc. O trovách konania rozhodol podľa § 142 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.

Krajský súd v Prešove na odvolanie odporcu uznesením zo 17. decembra 2009 sp. zn. 11 Co 78/2008, 11 Co 79/2008 pripustil späťvzatie návrhu, zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a konanie zastavil. Potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa z 15. júla 2008 č.k. 16 C 104/2006-159 v spojení s opravným uznesením z 25. augusta 2008 č.k. 16 C 104/2006-164 a uznesenie z 12. septembra 2008 č.k. 16 C 104/2006-174 (o povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok a nepriznaní mu oslobodenia od súdnych poplatkov). Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 29,87 € do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Späťvzatie návrhu J. R. považoval za vyjadrenie prejavu vôle štatutárneho orgánu Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov J. (ďalej len „spoločenstvo“) a keďže proti tomuto prejavu odporca námietky nemal, rozhodol podľa § 208 O.s.p. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie v mene navrhovateľa advokátka JUDr. V. S.. Navrhla, aby ho dovolací súd zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie okresnému súdu. Prípustnosť dovolania odôvodnila ustanovením § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O.s.p. a § 237 písm. b/, c/ a f/ O.s.p. Namietala, že J. R. nemohol byť štatutárnym zástupcom spoločenstva, lebo nemal žiadne právomoci a spoločenstvo nezastupoval ako aj z dôvodu, že spoločenstvo je v likvidácii. Uviedla, že navrhovateľ vstúpil (dňa 13. októbra 2008) do likvidácie a ako likvidátor bola zapísaná J. H.. V tejto súvislosti poukázala na list Obvodného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy z 10. septembra 2009 (mal ho k dispozícii aj odvolací súd), z ktorého okrem iného vyplýva, že vzdanie sa funkcie likvidátora (oznámené likvidátorkou Obvodnému úradu Prešov) nezakladalo a ani nezakladá dôvod na konanie správneho orgánu, lebo nebolo oznámené povinným subjektom, ktorým je spoločenstvo. Riešenie problematiky vzdania sa funkcie likvidátora a ustanovenie nového likvidátora spadalo plne do kompetencie S.. Odo dňa vykonania zápisu o zrušení spoločenstva a jeho vstupe do likvidácie subjekt s názvom S., v mene ktorého by bol oprávnený konať predseda, neexistuje. V danom prípade nebolo možné existujúci právny stav riešiť rozhodnutím Rady, t.j. orgánu, ktorý po vstupe do likvidácie neexistuje a nahradiť jej rozhodnutím rozhodnutie vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Súčasne v dôvodoch dovolania podrobne rozobrala skutkový a právny stav danej veci.

Odporca vo vyjadrení k dovolaniu mal za to, že advokátka JUDr. V. S. nemá oprávnenie konať v mene navrhovateľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či jeho opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Nakoľko dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených uznesení (v danom prípade uznesením odvolacieho súdu bolo pripustené späťvzatie návrhu, zrušený rozsudok súdu prvého stupňa a konanie zastavené) je zrejmé, že ide o prípad, kedy dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p, ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku či uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal spôsobilosť byť účastníkom, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa citovaného ustanovenia nie je predmet konania významný, ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie neprípustné.

So zreteľom na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na skúmanie, či konanie súdov nie je zaťažené vadami v zmysle § 237 písm. b/, c/ a f/ O.s.p.

Dovolací súd vadu konania podľa § 237 písm. b/ O.s.p. (t.j. nedostatok spôsobilosti navrhovateľa byť účastníkom konania) nezistil.

Podmienkou toho, aby niekto mohol byť účastníkom občianskeho súdneho konania je, že musí byť na to spôsobilý. Spôsobilosťou byť účastníkom konania sa rozumie spôsobilosť subjektov mať procesné práva a povinnosti, ktoré procesné právo účastníkom konania priznáva. Ide teda o procesnú subjektivitu. Občiansky súdny poriadok ju upravuje v § 19 tak, že ju má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, inak ten, komu ju zákon priznáva. Vo všetkých občianskoprávných konaniach majú spôsobilosť byť účastníkom konania tí, ktorí majú všeobecnú spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva, teda všeobecnú hmotnoprávnu subjektivitu. Spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby (§ 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, ďalej len „zákon č. 182/1993 Z.z.“ spoločenstvo je právnická osoba založená podľa tohto zákona, ktorá spravuje spoločné časti domu a spoločné zariadenia domu, nebytové priestory, ktoré sú v spoluvlastníctve vlastníkov bytov a nebytových priestorov, príslušenstvo a príľahlý pozemok, vrátane ich údržby a obnovy. Spoločenstvo vzniká dňom zápisu do registra spoločenstiev vedenom obvodným úradom v sídle kraja príslušným podľa sídla spoločenstva. Z rozhodnutia Krajského úradu v Prešove, odbor všeobecnej vnútornej správy a živnostenského podnikania zo 4. mája 2004 č. X. vyplýva, že ako príslušný orgán dňom 4. mája 2004 pod číslom O. zapísal do registra združení spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov s názvom S., so sídlom v P.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 7. mája 2004. Z uvedeného je potom zrejmé, že navrhovateľ je podľa § 7 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. právnickou osobou, čo znamená, že má právnu spôsobilosť podľa § 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tým aj spôsobilosť byť účastníkom konania podľa § 19 O.s.p.

Za odôvodnenú nemožno považovať ani námietku vady konania podľa § 237 písm. c/ O.s.p. spočívajúcu v tom, že návrh v priebehu odvolacieho konania zobrala späť osoba, ktorá nebola oprávnená konať v mene navrhovateľa ako štatutárny orgán. Každý totiž môže konať pred súdom ako účastník konania v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti. Právnické osoby a štát majú procesnú spôsobilosť v neobmedzenom rozsahu, a preto na ich strane nemôže vzniknúť dovolací dôvod podľa § 237 písm. c/ O.s.p. Tento dovolací dôvod sa môže vyskytnúť len u fyzickej osoby, resp. u jej zákonného zástupcu.

Dovolateľ namieta, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) z dôvodu nesprávneho procesného postupu spočívajúceho v pripustení späťvzatia návrhu, zrušení rozsudku súdu prvého stupňa a zastavení konania. Späťvzatie návrhu J. R. nesprávne považoval za vyjadrenie prejavu vôle štatutárneho orgánu navrhovateľa napriek tomu, že dňom 13. októbra 2008 vstúpil do likvidácie. Odo dňa vykonania zápisu o jeho zrušení a jeho vstupe do likvidácie už neexistoval S., v mene ktorého by bol oprávnený konať predseda a rozhodovať Rada ako neexistujúci orgán.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Procesný úkon účastníka súdneho konania, ktorý má podstatný vplyv na ďalšie súdne konanie (späťvzatie návrhu, späťvzatie odvolania) možno považovať za súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ďalej len „ústava“ (pozri I. ÚS 30/97).

Súčasťou základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je nielen oprávnenie domáhať sa zákonom stanoveným postupom ochrany svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, ale aj rozhodovať o tom, že tento spôsob ochrany svojho práva účastník súdneho konania už naďalej nepovažuje za vhodný.

Z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vychádzal z toho, že navrhovateľ nie je v likvidácii. Mal za to, že v danom prípade neboli splnené podmienky podľa § 7d ods. 1, 2 zákona č. 182/1993 Z.z., lebo ku dňu zrušenia spoločenstva nebola uzavretá zmluva o výkone správy. Navrhovateľ nepreukázal existenciu takejto zmluvy,

ani rozhodnutie zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov podľa § 7c ods. 9 písm. j/ zákona č. 182/1993 Z.z. Konštatoval, že J. R. bol platne poverený vedením S., čo vyplývalo zo zápisnice zhromaždenia spoločenstva z 24. januára 2009 a z rozhodnutia Rady vlastníkov S. z 24. januára 2009. Preto považoval späťvzatie návrhu J. R. za vyjadrenie prejavu vôle štatutárneho orgánu navrhovateľa.

Či J. R., ktorý zbral predmetný návrh späť, bol poverený vedením navrhovateľa a teda či bol osobou oprávnenou konať v mene navrhovateľa, je otázkou hmotnoprávneho posúdenia.

Podľa § 7 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z. do registra sa zapisuje zmena alebo zánik zapisovaných skutočností. Podľa ods. 9 písm. a/ tohto ustanovenia v registri sa ďalej vyznačí vstup spoločenstva do likvidácie vrátane mena, priezviska a adresy pobytu likvidátora. Podľa ods. 10 tohto ustanovenia náležitosti zapísané v registri sú účinné voči každému odo dňa vykonania zápisu do registra.

Podľa § 7d ods. 1 písm. a/ zákona č. 182/1993 Z.z. spoločenstvo sa zrušuje dňom uvedeným v rozhodnutí zhromaždenia spoločenstva, inak dňom, keď bolo toto rozhodnutie prijaté. Podľa ods. 4 tohto ustanovenia spoločenstvo zaniká ku dňu výmazu z registra. Jeho zániku predchádza zrušenie s likvidáciou alebo bez likvidácie. Podľa ods. 6 štvrtá veta tohto ustanovenia na zrušenie spoločenstva s likvidáciou alebo bez likvidácie a na zánik sa použijú primerane ustanovenia Obchodného zákonníka o zrušení a zániku obchodných spoločností, ak tento zákon neustanovuje inak.

Ak bola spoločnosť zrušená s likvidáciou a likvidáciu nevykonávajú členovia štatutárneho orgánu alebo ak bol na jej majetok vyhlásený konkurz, prípadne ak bol ustanovený správca na výkon nútenej správy, vykonáva štatutárny orgán svoju pôsobnosť len v takom rozsahu, v akom neprešla na likvidátora, správcu konkurznej podstaty alebo správcu na výkon nútenej správy. Ak likvidátor nie je ustanovený alebo ak sa skončila jeho funkcia a nie je ustanovený nový likvidátor, musí vykonávať likvidáciu spoločnosti až do ustanovenia likvidátora jej štatutárny orgán (§ 68 ods. 5 Obchodného zákonníka).

Ustanovením likvidátora do funkcie prechádza na neho pôsobnosť štatutárneho orgánu konať v mene spoločnosti podľa § 72 (§ 70 ods. 3 prvá veta Obchodného zákonníka).

Likvidátor robí v mene spoločnosti len úkony smerujúce k likvidácii spoločnosti. Pri výkone tejto pôsobnosti plní záväzky spoločnosti, uplatňuje pohľadávky a prijíma plnenia,

zastupuje spoločnosť pred súdmi a inými orgánmi, uzaviera zmiery a dohody o zmene a zániku práv a záväzkov. Nové zmluvy môže uzavrieť len v súvislosti s ukončením nevybavených obchodov (§ 72 ods. 1 Obchodného zákonníka).

V posudzovanej veci z obsahu spisu vyplýva, že o zrušení navrhovateľa bolo rozhodnuté na zhromaždení vlastníkov bytov a nebytových priestorov dňa 22. mája 2008 dvojtretinovou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Za likvidátora bola schválená J. H. Na základe uvedených skutočností bolo spoločenstvo zapísané v registri združení spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov vedeným Obvodným úradom Prešov ako „S.“ dňom 13. októbra 2008, vrátane likvidátorky J. H.. Rozhodnutie zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov o zrušení spoločenstva a schválení likvidátora nebolo podľa § 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. vlastníkmi bytov alebo nebytových priestorov napadnuté na súde. Podľa výpisu z registra spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov vedeným Obvodným úradom Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy v dobe od 21. júna 2005 do 26. januára 2007 ako predseda spoločenstva bol zapísaný A. T. a od 26. januára 2007 do 13. októbra 2008 I. S. (v roku 2007 sa funkcie predsedu vzdal). Likvidátorka J. H. listom z 11. júna 2009 oznámila Obvodnému úradu Prešov vzdanie sa funkcie likvidátora navrhovateľa (ako vyplýva zo spisu Obvodného úradu Prešov č. j. X.).

Z registra združení spoločenstiev a vlastníkov bytov a nebytových priestorov vyplýva, že ku dňu 16. apríla 2009, t.j. doručenia späťvzatia žalobného návrhu odvolaciemu súdu, bolo spoločenstvo navrhovateľa v likvidácii a likvidátorom bola J. H., osoba určená na základe rozhodnutia zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Predseda ako štatutárny orgán spoločenstva sa vzdal funkcie a nový predseda zvolený nebol. Vstupom spoločenstva do likvidácie prešla na likvidátorku jej menovaním v zmysle ustanovenia § 72 ods. 1 Obchodného zákonníka pôsobnosť štatutárneho orgánu konať v mene spoločenstva (§ 70 ods. 3 Obchodného zákonníka).

V tejto súvislosti dovolací súd zdôrazňuje, že štatutárny orgán spoločnosti stráca pri likvidácii svoje konateľské oprávnenie, ktoré prechádza na likvidátora. V prípade odvolania likvidátora alebo v prípade iného dôvodu zániku jeho funkcie, sa obnovuje konateľské oprávnenie štatutárneho orgánu podľa § 68 ods. 5 Obchodného zákonníka. Štatutárny orgán alebo iné orgány spoločnosti teda zápisom likvidátora do obchodného registra nezanikajú, avšak konateľské oprávnenie štatutárneho orgánu prechádza na likvidátora. Pokiaľ ide

o fungovanie všetkých orgánov spoločnosti, je nutne dotknuté obmedzením právnej subjektivity spoločnosti, nie je ale úplne vylúčené. Naopak, výsledok likvidácie musí byť schválený podľa § 75 Obchodného zákonníka práve orgánmi spoločnosti.

Za právnickú osobu pred súdmi konajú zásadne osoby uvedené v ustanovení § 21 ods. 1 O.s.p. Za osoby uvedené v tomto ustanovení konajú za právnickú osobu tie fyzické osoby, o ktorých to ustanovuje tento zákon alebo osobitný zákon (§ 21 ods. 2 O.s.p.). Jedným z prípadov, keď osobitný zákon zakladá oprávnenie konať za právnickú osobu, je vstup právnickej osoby do likvidácie, kedy prechádza na likvidátora jeho menovaním v zmysle ustanovenia § 72 ods. 1 Obchodného zákonníka pôsobnosť štatutárneho orgánu konať menom spoločnosti (§ 70 ods. 3 Obchodného zákonníka). Likvidátor má postavenie štatutárneho orgánu spoločnosti, avšak jeho konateľské oprávnenie je obmedzené len na úkony smerujúce k likvidácii a pri výkone tejto pôsobnosti je okrem iného oprávnený zastupovať spoločnosť pred súdom. Likvidátor je preto v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 72 ods. 1 Obchodného zákonníka oprávnený konať za právnickú osobu. Na základe tohto oprávnenia je nepochybne v kompetencii likvidátora konať pred súdom v konaní o náhradu škody, teda aj v danej veci.

Dovolací súd poznamenáva, že vzdanie sa funkcie likvidátora, ktoré bolo oznámené likvidátorkou registrovanému orgánu, nezakladalo dôvod na konanie správneho orgánu. Na to, aby vzdanie sa funkcie likvidátora bolo účinné, bolo treba vyhotoviť listinu o vzdaní sa funkcie v písomnej forme a doručiť ju spoločenstvu. V prípade splnenia týchto podmienok, vzdanie sa funkcie odstupujúcim likvidátorom je účinné odo dňa jeho doručenia spoločenstvu. V danom prípade o zmene existujúceho právneho stavu mohlo rozhodnúť len zhromaždenie, ktoré tvorili všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome.

Zastúpenie na základe plnomocenstva je upravené v ustanoveniach § 24 a nasl. O.s.p.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 O.s.p. si účastník ako zástupcu môže vždy zvoliť advokáta.

Podľa ustanovenia § 28 ods. 1 O.s.p. zástupcovi, ktorého si účastník zvolil, udelí písomne alebo ústne do zápisnice plnomocenstvo buď pre celé konanie alebo len pre určité právne úkony.

Pre platnosť dohody o plnomocenstve (dohody o právnej pomoci) medzi účastníkom a ním zvoleným zástupcom zákon nepredpisuje obligatórnu písomnú formu. Ustanovenie § 28

ods. 1 O.s.p. stanovuje, ako má plnomocenstvo súdu preukázať, musí sa tak stať listinou obsahujúcou vyhlásenie účastníka, ktorým poveruje splnomocnenca svojim zastupovaním (písomným plnomocenstvom) alebo vyhlásením účastníka vykonaným v tomto smere do zápisnice.

Ak nebola procesná plná moc udelená oprávnenými osobami v mene právnickej osoby (spoločenstva) plnú moc udeliť, ide o nedostatok riadnej procesnej plnej moci, ktorý je nedostatkom podmienky konania, ktorú možno odstrániť (§ 104 ods. 2 O.s.p.).

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že ku dňu 23. februára 2010, kedy bolo podané predmetné dovolanie na súde prvého stupňa, bolo spoločenstvo navrhovateľa v likvidácii a likvidátorom bola J. H., že pri podaní dovolania nebola predložená procesná plná moc udelená navrhovateľom na zastupovanie JUDr. V. S., advokátke pre dovolacie konanie a následne po výzve súdu bola predložená procesná plná moc udelená M. M. (členkou Rady), teda osobou, ktorá nebola oprávnená konať v mene spoločenstva (navrhovateľa). V priebehu dovolacieho konania uznesením Okresného súdu Prešov z 10. decembra 2010 č.k. 2 CbR 31/2010-12 bol do funkcie likvidátora spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov S. (navrhovateľa) vymenovaný M. G., a po jeho odvolaní S. O., ktorý na výzvu dovolacieho súdu podaním z 25. septembra 2012 oznámil, že sa stotožňuje s obsahom dovolania podaným advokátkou JUDr. V. S.. Z toho je treba vyvodiť, že dodatočným stotožnením sa likvidátora spoločenstva s dovolaním podaným advokátkou (JUDr. V. S.) bol uvedený nedostatok zhojený (oprávnenie konať za právnickú osobu) a boli tak schválené aj tie úkony vykonané v konaní zástupcom účastníka (navrhovateľa), ku ktorým došlo predtým (R 12/1985).

Vychádzajúc z uvedeného možno konštatovať, že odvolací súd nesprávne posúdil podmienky pre zastavenie konania, keď späťvzatie návrhu neoprávnenou osobou považoval za vyjadrenie prejavu vôle štatutárneho orgánu spoločenstva (navrhovateľa). Porušenie povinnosti interpretovať zákonný predpis odvolacím súdom v súlade s jeho zmyslom a účelom je vadou konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., pretože sa účastníkovi konania odníma právo na spravodlivý súdny proces.

Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne. Vzhľadom na dôvody, pre ktoré bolo treba zrušiť napadnuté

rozhodnutie odvolacieho súdu, nezaoberal sa dovolací súd ďalšími námietkami navrhovateľa uvedenými v dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. októbra 2012

JUDr. Daniela Švecová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová